Р Е Ш Е Н И Е
№ 2924

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 12 състав,** в публично заседание на 09.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **11186** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Е. Б. А., гражданин на К. д И., с ЛНЧ [ЕГН], от мъжки пол, [дата на раждане] , против Решение № 1190 / 29.07.2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (Д.), с което на основание чл. чл. 70, ал. 1,т. 4 вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е постановил отказ да му предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят счита, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Иска да бъде постановена отмяната на решението изцяло, с доводи за неправилна преценка на изложените факти за бежанската история, описани подробно. Счита, че не са обсъдени в пълнота в обжалваното решение, в която връзка се и претендира допуснато нарушение по чл. 75, ал. 2 ЗУБ поради неизложени аргументи за сигурността на страната по произход на жалбоподателката. Позовава се на съдебна практика на Европейския съд по правата на човека - Решение от 17.02. 2009 г. по дело С-465 /07 на Съда в Л..

По тези съображения се иска отмяна на обжалваното решение и съдът да укаже на административния орган да постанови решение, с което да предостави на жалбоподателя статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят чрез преводач от френски език и

процесуален представител - адв. Д. по предоставената правна помощ от съда, поддържа жалбата, не сочи нови доказателства.
Ответникът – Държавната агенция по бежанците (Д.), не изпраща представител.
Прокурорът дава заключение за основателност на жалбата.
Административен съд София град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид становищата на страните и след като извърши служебно проверка на обжалваното решение на основание чл. 168 АПК, намира от правна и фактическа страна за установено следното:
Административното производство е започнало с молба рег. № 1023/11.02.2013 г. (лист 50 от делото) до ТЦ – [населено място] Д.-МС. На същия ден е съставен регистрационен лист с приложение (л. 47-49) и е извършена проверка в системата Е.. Същия ден молителят е запознат чрез писмени указания (л. 51-53) в присъствието на преводач за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията му, както и за организации (л. 39), предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Съгласно декларираните и отразени в регистрационен лист данни (и с отделна декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ – л. 44), молителят е гражданин на К. д И., [дата на раждане] К. д И., [населено място], вероизповедание – християнин – католик, народност – иворием, със средно специално образование, професия – строител, неженен, без документи за самоличност, владеещ френски език.
На 15.02.2013 г., с молителя е проведено първо интервю (л. 34-38). Той потвърждава самоличността си и другите данни съгласно регистрационния лист. Заявява, че е заминал от К. д И. на 07.09. 2012 г. легално с паспорт и виза за Р Т. със самолет. На 16.12.2012 г. е задържан от служители на Г. С. за нелегално влизане в Р Б.. Като причина, поради която напуска държавата си по произход изтъква, че принадлежи към етническа група, която бунтовниците на новия президент А. У. мразели, тъй като всички от тази етническа група гласували за стария президент. Освен това твърди, че за хората, които принадлежали към тази етническа група нямало работа. След провеждането на изборите през месец октомври 2010 година наемните военни били наети от новия президент срещу стария. Те убили чичото на чужденеца, който бил управител на тяхното село и много от приятелите му, принадлежащи към същата етническа група, взели му колата и му обрали къщата. Тези хора ги принуждавали насила да забравят за стария президент и да застанат на страната на новия. Разказва също, че докато бил в домът си дошли 3-4 милиционери, които счупили вратата. Качили го на голям камион, в който имало и други хора и го закарали до едни килии. В неговата килия имало още 15 души, а от другите се чували писъци на хора. Докато бил задържан го биели с приклада на пушка, с пръчки и го изгорили с нагорещена лампа. Останал в ареста 5 дни, след което го освободили, като човека който го пуснал му казал да не се връща в дома си, а да избяга. Като друга причина за напускането си изтъква голямата безработица и трудно намиране на работа. Заявява, че не иска да се връща в страната му по произход независимо, че не е политически ангажиран и не е осъждан в К. д И..
С решение № 669/27.03.2013 г. (л. 31) на решаващ орган при Д., е образувано производство за предоставяне на статут на лицето в Република Б.. Решението е връчено на чужденеца на 28.03.2013 г. В решението е отбелязано, че Е. Б. А. е декларирал, че не е подавал молба за закрила в държава – членка на ЕС. От извършената проверка в системата Е. се установява, че пръстовите отпечатъци на кандидата не са регистрирани съвпадения.

След отправена покана на 05.04.2013 г. с чужденеца е проведено второ интервю (л. 25-28). На него кандидатът отново заявява, че причината, поради която не иска да се върне в К. д И. е , че чужденеца подкрепяйки стария президент, което е станало причина за задържането му след изборите на нов президент и притесненията, че ако се завърне в страната му по произход може да бъде отново задържан и измъчван от сега управляващите в страната както се е случило с негови приятели избягали в съседни държави и които се били завърнали в К. д И.. Също като причина изтъква, че получавайки информация от свои приятели за ситуацията в страната му по произход продължавали случаите на отвличания и убийства на хора.

В проведено трето интервю с кандидата на 11.06.2013 г. (л. 15-20) отново заявява, че не желае да се върне в страната си по произход по изтъкнатите по горе причини като добавя, че близките му и до този момент живеят в К. д И.. Изтъква, че не се занимава с политика и не е членувал в политически партии. Също така не е имал проблеми на религиозна основа.

В хода на административното производство е изискано становище на Д., съгласно писмо от 04.04.2013 г. (л. 29) не се възразява по искането за закрила на жалбоподателя.

Към административната преписка е приложена справка на Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд" при Д. относно ситуацията в К. д И. от 14.02.2013 г. (л. 12-13). Според нея обстановката в страната след проведените през 2010 г. избори е имало напрежение и актове на насилие, извършвани най-вече от групировките, близки до загубилия изборите кандидат, който в последствие е бил предаден на международния трибунал за военни престъпления в Х.. Между различните привърженици на политически движения и до момента възникват конфликти по различни причини, но не може да се приеме, че някоя от тях е подложена на целенасочено преследване.

В мотивите на оспореното решение са обсъдени фактите, заявени от жалбоподателя и обстановката в К. д И., съгласно изготвената обобщена справка на дирекция „Международна дейност", направен е извод, че АО е приел, че лицето не е било застрашено лично в страната си и общата обстановка в К. д И. не предпоставя сама по себе си нуждата от предоставяне на бежански статут. Според административния орган, дори да се приеме, че Е. Б. А. принадлежи към етническа група, която е била в конфронтация с официалната власт, не са доказани твърденията, че той е бил преследван именно по тази причина. Като факт в подкрепа на този извод се приема обстоятелството, че семейството му и до момента живее там а той е напуснал страната без проблем само с международния си паспорт. В случай, че е бил заплашен, не е имало пречка да остане в Т., от където е преминал и където безспорно животът му е щял да бъде извън опасност.

Също е прието, че липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като лицето не е било изложено на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, екзекуция, нечовешко или унизително отнасяне по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, както и че не са налице предпоставките за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – предоставяне на хуманитарен статут при „тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт", тъй като в К. д И. не е налице такъв конфликт.

Административният орган е направил анализ на заявените от кандидата

обстоятелства и е достигнал до извод, че в бежанската история на молителя не са установени факти, въз основа на които да се приеме, че той е бил обект на дискриминация или на достатъчно тежки по своето естество, или повторяемост мерки, с които са нарушавани основните му права, не е бил обект на преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ и няма риск от бъдещо такова. АО е установил противоречие в изложените факти от молителя, че причината да напусне страната си, е че партията, която е спечелила е имала за цел да елиминира предишната управляваща партия, на която той бил член. В последствие на конкретно зададения въпрос дали е членувал в политически партии, същия заявява, че не само не е членувал но и въобще не се е занимавал с политика. Констатирани са разминавания и относно етническата група, към която принадлежи. Първоначално е посочил, че е иворием, а в последното проведено интервю, че принадлежи към етническа група ати, разминаване имало и в периода, в който е бил задържан чужденеца - на интервюто от 05.04.2013 г. е посочил, че са го задържали за няколко часа, докато по-късно на интервюто от 11.06.2013 г. вече сочи, че бил задържан за 5 дни, а след освобождаването до напускането на страната му - повече от година, не е заявил да е имал конкретни проблеми. Въз основа на тези изводи по фактите, АО е достигнал до извода, че чужденецът е можел да продължи живота си в държавата си по произход, а причините да я напусне също правилно определя като икономически поради твърденията на г-н А., че безработицата и трудното намиране на работа са го подтикнали да напусне К. д И.. Също в бежанската история нямало данни самият кандидат да е бил заплашван и преследван в родината си, поради което причините на молителя да напусне К. д И. не попадали в обхвата на никой от посочените в чл. 8 от ЗУБ признаци на преследване и съответно следва да му се откаже статут на бежанец.
С оглед горното АО е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Е. Б. А..
Решението е връчено на 10.09.2013 г. чрез преводач, жалбата до съда е подадена чрез органа на 25.09.2013 г., с което е спазен срока по чл. 149, ал.1 АПК.

При така установената фактическа страна съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от лице с право и интерес от оспорването и срещу подлежащ на съдебен контрол акт. Поради това същата следва да бъде разгледана по същество.
Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Председателят на Д.. Спазена е предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗУБ.
Молителят е бил информиран за правата си - разяснена му е процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила в Р.Б.. Всички интервюта са проведени с преводач на разбираем от него език (френски), решението е връчено също с преводач.
В съответствие с изискването на чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е взето становище на Д. по подадената от чужденеца молба за закрила, в което е изразено становище, че Д. не възразява да бъде предоставена закрила в Република Б. на молителя, в случай че отговаря на условията по ЗУБ.
Съдът счита за неоснователни доводите на жалбоподателя за нарушения на материалния закон по отношение на постановения отказ да му бъде предоставен статут на бежанец. Личният елемент не е доказан по убедителен начин, предвид

констатираните противоречия в твърденията на жалбоподателя по време на проведените с него интервюта, изложени в мотивите на решението на ответника, и които противоречия не се опровергават. Дори и да се приемат за верни твърденията на жалбоподателя, че е бил арестуван, при което е оказано спрямо него полицейско насилие, една година след това е живял без проблеми в страната си по произход. Също не съобщава данни, членове на неговото семейство, които са продължили да живеят в страната му по произход, да са репресирани по политически или други причини. Изводите на административния орган по приложението на чл. 8 от ЗУБ относно признаването на качеството на жалбоподателя на бежанец, съдът следва да приеме за неопровергани. Обжалваното решение в тази част е законосъобразно, постановено в съответствие с приложимия материален закон и подадената срещу него жалба, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По отношение отказа на лицето да се предостави хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, съдът счита, че оспореното решение е незаконосъобразно в тази част.
По силата на чл. 9, ал.1 ЗУБ , хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в нея е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, или тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен, въоръжен конфликт.
Административният орган е приел, че съгласно задължителното тълкуване на чл. 15 в от Директива 2004/83/ЕО, дадено с решението на Съда на Европейската общност по дело № С – 465/07, не може да се направи извод, че спрямо кандидата за закрила са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата по произход, ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, като е преценил съществуването на международен конфликт съобразно критериите на международното право. Обстановката в страната на произход на жалбоподателя е преценена единствено от гледна точка на личното му положение - доколко същият е заплашен от смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, и доколкото не е изложен на риск от конкретен вид посегателство. Тежките и лични заплахи срещу личността на жалбоподателя обхващали по-общ риск от посегателства, а не конкретни актове, тъй като заплахата произтичала от ситуацията на вътрешен или международен конфликт. В тази връзка органът се е позовал конкретно на данни от справката във втори абзац на стр. 3 от обжалваното решение - главно за постепенно нормализиране на обстановката и данни за завръщане на бежанците, необходимост от съдействие за реинтегрирането им, за конституционно гарантираната свобода на изразяване, за намаляващи рестрикции при сегашното управление, на случаи на арестувани журналисти заради връзки с бившия президент и критика на управляващата власт, нямало ограничения за достъпа на интернет при новия режим, законодателството гарантирало свободата на сдружавания и събирания, като цяло правителството спазвало тези свободи въпреки някои ограничения.
Справката за положението в К. д И. се основава само на вътрешни източници на информация - справка от Дирекция Права на човека при министерството на външните работи. С жалбата в тази връзка се изтъква

доклад на международната организация А. интернешънъл, който не бил взет предвид, в подкрепа на довода за вътрешен въоръжен конфликт, несигурност и насилие в тази страна. Съдът отбелязва, че и в справката по делото за общата обстановка в страната се съдържат данни, че макар и страната да се завръща постепенно към нормалния начин на живот след събитията от ноември 2010г., довели до най тежката хуманитарна криза в тази страна, предизвикателствата към сигурността са пречка за завръщането на бежанците, в това число оставащо високо напрежение в северните части на страната между етническите общности, което продължавало да води до насилие. Също се посочват актове на насилие срещу цивилни, извършени от бунтовници и членове на терористични групировки в северната част на страната през 2012г., във връзка с което е продължен с една година мандата на независимия експерт на О. по положението с правата на човека в тази страна. В областта на правата на човека е посочено, че продължават да будят безпокойство принудителните арести и задържания, лошите условия в местата на задържане, вмешателството в личния живот и кореспонденцията.

Независимо от твърденията на търсещото закрила лице, дори и когато не се кредитират като достоверни твърденията за личната бежанска история, органът е служебно задължен - по силата на принципа за служебното начало по чл. 9 АПК, да обсъди и ненаведени твърдения от него за факти, относими към преценката на правното му положение в качеството му на търсещо убежище лице. По силата на това задължение, този орган е бил задължен въз основа на независими и внимателно подбрани външни източници на информация, да провери дали не са налице основанията по чл. 9, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут въз основа на общата обстановка в страната. В тази връзка следва да обсъди данни за въоръжен конфликт в страната, както и за това съществува ли несигурност и заплаха при военни действия за живота на цивилни лица.

Състоянието на вътрешен или международен въоръжен конфликт по смисъла на чл. 15, буква в) от Директива 2004/83, следва да се преценява не от гледна точка на критериите на международното право за наличието на такъв конфликт, а в контекста на постановеното с Решение от 30 януари 2014г. по делото D., C-285/12 на съда на Европейския съюз. Преценката за такъв конфликт следва да бъде основана на наличието на сблъсъци между редовните сили на държавата с една или повече въоръжени групи или сблъсъци между две или повече такива групи. В тази връзка следва да се прецени интензитетът на въоръжените сблъсъци или продължителността на конфликта заедно със степента на насилие, съществуващо на територията на тази държава. От гледна точка на директивата следователно, е достатъчно да са налице въоръжени сблъсъци на територията на съответната държава, за да бъде разгледано приложението на чл. 15, буква в) от Директивата.

По тези съображения, доводът в жалбата, че не са взети предвид общодостъпни източници на информация за страната по произход на жалбоподателя е основателен. Органът е следвало да провери дали съществуват заплахи за сигурността на отделните граждани и дали се извършват нарушения на човешките права, в това число и от властите, като основание за преценката на органа по чл. 9, ал.1,т.3 ЗУБ, относимо към предоставянето на хуманитарен статут. В тази част жалбата е основателна и съдът следва да отмени обжалваното решение, административната преписка следва да бъде върната на органа за ново

произнасяне по искането на жалбоподателя за закрила чрез предоставяне на хуманитарен статут. Тъй като липсва актуална информация за общата обстановка в страната по произход на жалбоподателя, съдът не следва да изключва конкретни хипотези, като неотносими към преценката по чл. 9 ЗУБ.

Допуснатата непълнота на мотивите на обжалваното решение поради необсъждане на относими въпроси и непълнота на доказателствата са в противоречие и с разпоредби на Директива 2005/85 ЕО на Съвета, на Съвета от 1. 12. 2005 г. относно минимални норми на процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите-членки, и конкретно следните:

-В глава Глава II, Основни принципи и гаранции, чл. 8 , са въведени изисквания към разглеждане на молбите, като в пар. 2 императивно и без право на избор е залегнало изискването към държавите-членки - да гарантират, че *решенията по молбите за убежище се вземат от решаващия орган след извършване на подходящо разглеждане, като за тази цел : а/ молбите са разгледани и решенията са взети индивидуално, обективно и безпристрастно, и б) е набавена точна и актуализирана информация от различните източници, като например Върховния комисариат за бежанците на Организацията на обединените нации (ВКБООН) по отношение на общата обстановка в страната на произход на кандидата за убежище, и при необходимост — в страните, през които кандидатът за убежище преминава транзитно, и че такава е предоставена на служителите, които разглеждат молбите и вземат решение по тях.*

-Разпоредбата на чл. 9 от същата Директива, изисква гаранции, *че при отхвърляне на молбата, решението следва да бъде фактически и правно мотивирано и в писмена форма.*

В ЗУБ, респективно в друг приложим закон липсва въведено задължение, съобразно което молителят трябва да обоснове своята молба, т.е. да представи всички доказателства за твърденията. Приложим е принципа на служебното начало, въведен в чл.9 от АПК и конкретно задължението на административния орган да събере всички доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. Този принцип се съдържа и в редица разпоредби на ЗУБ, а именно*:* -в разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗУБ се предвижда, че длъжностни лица от Д. установяват всички факти и обстоятелства в производството за предоставяне на статут ; - на бежанец или хуманитарен статут и оказват съдействие на чужденците, подали молба за такъв статут;- в чл. 30, т. 2 от ЗУБ е въведено задължение за чужденецът, търсещ закрила да предаде всички притежавани от него документи, които могат да послужат за установяване на самоличността и гражданството му, както и начина на придвижване и влизане в Република Б., а в т. 8 от същия текст – да съдейства за изясняване на неговия случай, като съобщава пълна и достоверна информация на съответните длъжностни лица, но не и задължението да представи всички доказателства за твърденията си, представляващи основания по чл. чл. 8 и 9 от същия закон за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Приложим в производството по общия ред е и чл. 7 от АПК - принцип на

истинност, който въвежда задължение за основаване на административното решение на действителните факти от значение за случая, като прецени всички относими факти и доводи, а действителността им се установява по реда и със средствата на този кодекс.
В случая следва да се отбележи и спецификата на установяваните факти и обстоятелства – на територията на друга държава, за което се съдържат специални разпоредби в Директива 2005/85 ЕО на Съвета – чл. 22. Освен това приложението на на чл. 9 от АПК от органите на Д. – принципа на служебното начало, въвежда задължението административният орган да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица.
Следователно, задължителни са изискванията за мотивираност от правна и фактическа страна на решението и преценката на всички относими факти и обстоятелства към обстановката в тази страна. Органът е задължен да събере доказателства за всички тези обстоятелства, които се преценяват към момента на постановяване на решението.
При така установеното от фактическа и правна страна, съдът намира допуснати съществени процесуални нарушения, поради неизпълнение на задълженията на административния орган да събере служебно и оцени всички относими доказателства, постановяването му при липса преценка за сигурността на страната за произход относно принадлежността на молителките към конкретна уязвима социална група, при задължение за произнасяне по същите.
Допуснатите нарушения са съществени, тъй като посочените изисквания са императивни, задълженията за спазването им произтичат и от правото на Европейския съюз, с оглед на което е налице основанието по чл. по чл. 146, т. 3 АПК за незаконосъобразност на обжалваното решение, което следва да бъде отменено.
На основание чл. 90, ал. 2 от ЗУБ съдът следва да върне преписката на административния орган за постановяване на ново решение по молбата за закрила, съобразно изложеното в мотивите на настоящето решение, с характер на задължителни указания по тълкуването и прилагането на относимите правни разпоредби.
Водим от изложеното и на основание чл. 85, ал. 2 от ЗУБ, Административен съд София – град, 12 състав

Воден от горното и на основание чл.90 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I отделение, 12-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Е. Б. А., гражданин на К. д И., срещу решение № 1190 / 29.07.2013 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и ОТМЕНЯ решението в частта му, в която е отказано на Е. Б. А. да му бъде предоставен хуманитарен статут.

ВРЪЩА административната преписка на председателя на Държавната агенция за бежанците за ново произнасяне по молбата на зарила от 11.02.2013г. на Е. Б. А., гражданин на К. д И., на основанията, относими към предоставяне на хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му.

Административен съдия: